

Faglighed - et tungt sværd i en svag hånd

Der er for dårlig kommunikation om vådområder mener skribenten.

Læserbrev

Af Claus Neergaard, »Gunderslevholm«, Gunderslevvej 13, 4160 Herlufmagle, formand for Landøkonomisk Selskab

Den sidste uges medieomtale af en eventuel manglende effekt at minivådområder har været skræmmende.

Det har været almindeligt kendt, at dét element i Landbrugspakken, som omhandler etablering af minivådområder, har været stødt på (begynder)vanskeligheder. Det har vist sig, at myndighedsbehandlingen i

navnlig kommunerne har trukket ud, hvilket burde have været forudset kommunikeret til politikerne.

De få gennemførte projekter skyldes, at kommunerne har måttet indse, at etablering af minivådområder kræver en agtpågivenhed overfor andre udpegninger, som nok ikke var forudset. Derfor har forholdsvis få projekter fået grønt lys på nuværende tidspunkt.

I de kredse, hvor jeg færdes, har vi været fuldt opmærksomme på problemet i det meste af 2018.

Andre faglige udfordringer

Jeg er imidlertid også meget bekymret over, at de øvrige elementer i Landbrugspakken kan komme under pres. Her tænker jeg på, at dårligt informerede politikere hurtigt kan gribe til både normsænkning og krav om flere efterafgrøder. Dette kan ske, hvis en ny Novana-rapport på et tidspunkt måtte vise stigende udledning.

Både tiltaget »normsænkning« og »flere efterafgrøder« har imidlertid ikke positiv indvirkning på tilstanden i de kystnære farvande ved fjordene.

Der er for nyligt udarbejdet en klima-korrigeret oversigt over udledning i de sidste 20 år. Navnlig i perioden fra 2010–2016 steg undergødskningsprocenten voldsomt og nåede til sidst op på 18 procent. I selvsamme periode steg den klimakorrigerede udledning ifølge de nyeste opgørelser!

Så virkemidlet normsænkning virker ikke – tværtimod.

Misforståelse om efterafgrøder

Efterafgrøder er et virkemiddel, som ikke-fagligt påklædte politikere kan gribe til.

Efterafgrøder har en effekt i efteråret, hvor jordvædsdens kvælstofoverskud er betydningsløst i langt de fleste tilfælde. Til gengæld efterfølges efterafgrøder jo af vårafgrøder – typisk byg, havre, majs og ærter. Disse er alle afgrøder med den dårligste kvælstofhusholdning i de for fjordene følsomme forårsmåned.

Vårafgrøder har ganske enkelt ikke et fuldt udviklet rodnet i perioden 20. februar til 20. april, hvor kvælstof-belastningen og -udledningen, hvis den ellers er korrekt registreret, er mest udfordrende.

Vælg vinter-grønne marker

Det bedste for vandmiljøet vil være vinter-grønne marker i god konstitution – og ikke efterafgrøder – forklar venligst dét til politikerne.

Hvor meget kvælstof, den enkelte afgrøde optager, er artsforskelligt, nogle bedre end andre. Simple balancebetragtninger vil være et meget, meget bedre reguleringsgrundlag end de modeller (retentionsmodellen, N-less, LOOP etc.), som er udviklet, og som har vist sig virkningsløse overfor udledning af kvælstof.

Hvem er beredt til dén debat?

Dette er et debatindlæg, som vi har valgt at offentliggøre på vores hjemmeside og/eller i et eller flere af vores printmedier. Indlægget er udelukkende et udtryk for skribentens egne holdninger.